

MINH HUỆ

TỜ SAN MINH HUỆ VIỆT NGŨ

VI.MINGHUI.ORG | VN.FALUNDAFA.ORG

ẤN BẢN SỐ 12 - THÁNG 05 NĂM 2026

Học viên Pháp Luân Công các nơi kỷ niệm 27 năm cuộc Thỉnh nguyện ôn hòa ngày 25 tháng 4

Bài viết tổng hợp từ Minh Huệ Net

Ngày 25 tháng 04 năm 1999, hơn 10 ngàn học viên Pháp Luân Công đã tập trung tại Văn phòng Khế ước nội Quốc gia gần Trung Nam Hải, Bắc Kinh để thỉnh nguyện ôn hòa, yêu cầu một môi trường luyện công hợp pháp, được phép xuất bản sách Pháp Luân Công hợp pháp và thả tự do cho các học viên Pháp Luân Công tại Thiên Tân bị bắt giữ vì phản ánh tình huống trước đó. Trong quá trình thỉnh nguyện, các học viên Pháp Luân Công giữ trật tự ngay ngắn, lúc rời đi, họ đã dọn dẹp sạch sẽ nơi họ đã tập trung, ngay cả tàn thuốc do cảnh sát vứt trên mặt đất cũng được nhặt sạch. Đây được gọi là “Cuộc thỉnh nguyện quy mô lớn nhất, lý tính và ôn hòa nhất” kể từ khi Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ) nắm chính quyền.

Trong suốt 27 năm qua, mỗi khi gần đến ngày 25 tháng 4, các học viên Pháp Luân Công trên khắp thế giới đều tổ chức các hoạt động như mít-tinh, diễu hành để kỷ niệm cuộc thỉnh nguyện ôn hòa lớn nhất ngày “25 tháng 4” năm 1999 này.

Tại sự kiện do các học viên tổ chức ở Đài Loan, Ông Hồng Kiến Ích, Nghị viên thành phố Đài Bắc khẳng định các học viên Pháp Luân Công luôn luôn giữ vững tinh thần “Chân-Thiện-Nhẫn”, dùng phương thức ôn hòa để bày tỏ thỉnh nguyện, thể hiện được đức tính “thiện” của con người.

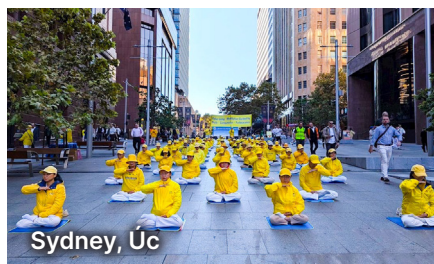
Ông bày tỏ, bản chất của sự kiện “25 tháng 4” là cuộc thỉnh nguyện ôn hòa, các quốc gia dân chủ trên toàn thế giới đều nhận biết và đánh giá đây là một cuộc tập trung thỉnh nguyện ôn hòa không bạo lực, không đổ máu và nên được ủng hộ.

ĐCSTQ cảm thấy sợ hãi trước cuộc thỉnh nguyện ôn hòa, lo lắng tình hình thực tế bị ngoại giới nói rõ, do đó đã áp dụng các phương thức tàn khốc để đàn áp các nhóm

người liên quan. Giáo sư David Flint, người được nhận Huân chương Australia và là chuyên gia luật kỳ cựu nói tại sự kiện được các học viên tổ chức ở Úc: “Các học viên Pháp Luân Công không có bất kỳ yêu cầu chính trị nào, lý niệm của họ chính là Chân, Thiện, Nhẫn. Pháp Luân Công ngay từ lúc mới bắt đầu truyền ra xã hội tại Trung Quốc đã nhận được sự hoan nghênh rộng rãi, số người tham gia học và tu luyện rất đông, vượt quá số lượng đảng viên của ĐCSTQ.” “Chính quyền ĐCSTQ xây dựng trên sự lừa gạt, dối trá và tàn bạo, không thể chấp nhận sự tồn tại của một hệ thống tín ngưỡng vào Chân, Thiện, Nhẫn hoàn toàn khác biệt.”

Đài Bắc, Đài Loan

Sydney, Úc

New Zealand

Berlin, Đức

Vancouver, Canada

London, Vương quốc Anh

Flushing, New York

người liên quan.

Giáo sư David Flint, người được nhận Huân chương Australia và là chuyên gia luật kỳ cựu nói tại sự kiện được các học viên tổ chức ở Úc: “Các học viên Pháp Luân Công không có bất kỳ yêu cầu chính trị nào, lý niệm của họ chính là Chân, Thiện, Nhẫn. Pháp Luân Công ngay từ lúc mới bắt đầu truyền ra xã hội tại Trung Quốc đã nhận được sự hoan nghênh rộng rãi, số người tham gia học và tu luyện rất đông, vượt quá số lượng đảng viên của ĐCSTQ.” “Chính quyền ĐCSTQ xây dựng trên sự lừa gạt, dối trá và tàn bạo, không thể chấp nhận sự tồn tại của một hệ thống tín ngưỡng vào Chân, Thiện, Nhẫn hoàn toàn khác biệt.”

Sự kiện “25 tháng 4” khiến thế giới chú ý Pháp Luân Công Sau khi sự kiện thỉnh nguyện ôn hòa ngày “25 tháng 4” năm 1999 được truyền thông đưa tin, Pháp

Luân Công đã nhanh chóng tiến vào tầm nhìn của xã hội Đài Loan. Ông Thái Thủ Nhân, giáo viên về hưu tại Đài Bắc nhớ lại, trên truyền hình ngày hôm đó, hình ảnh các học viên Pháp Luân Công xếp hàng thỉnh nguyện ngay ngắn dọc theo vỉa hè, mỗi trường xung quanh sạch sẽ, đã để lại ấn tượng sâu sắc cho người xem.

Ông Thái cho biết, sáng sớm ngày hôm sau, khi ông đang luyện công tại Công viên Thanh Niên, đã có hơn mười người đến tham gia học công, “Tất cả họ đều là sau khi xem được tin tức mà đến, đây là lần đầu tiên tôi hướng dẫn cho nhiều người luyện công cùng một lúc như vậy. Sau đó, điểm luyện công buổi tối tại trường học mà tôi dạy cũng được truyền thông phỏng vấn, các bài báo liên quan cũng đã trình bày rõ hơn về môi trường tự do tín ngưỡng tại Đài Loan.”

Ông Thái Thủ Nhân cảm thán: “Chỉ trong vòng một đêm, Pháp Luân Công đã được thế giới biết đến, tinh thần thỉnh nguyện ôn hòa và lý tính là điều chưa từng có từ trước đến nay.”

Người trong cuộc chia sẻ những điều chứng kiến tại sự kiện thỉnh nguyện ôn hòa “25 tháng 4”

Tại buổi mít-tinh kỷ niệm cuộc thỉnh nguyện ôn hòa “25 tháng 4” tổ chức tại Auckland, New Zealand. Nhiều học viên đã hồi tưởng lại sự kiện năm đó. Bà Thân kể lại rằng, sau khi biết tin các học viên ở Thiên Tân bị bắt, bà cùng các học viên khác đã đến Văn phòng Khiếu nại trên đường Phủ Hữu ở Bắc Kinh để thỉnh nguyện. Các học viên từ khắp nơi tự phát tập trung tại hiện trường, trật tự an tĩnh, người thì đọc sách, người thì đứng tĩnh lặng, không có tiếng ồn ào, không có xung đột. Ngay cả khi bầu không khí đôi lúc trở nên căng thẳng trong quá trình đó, các học viên vẫn giữ được sự bình tĩnh và tự kiểm chế. Cuối cùng sau khi các vấn đề liên quan nhận được sự đáp ứng vào tối hôm đó, mọi người đã rời đi rất trật tự, sự thông dong

và lý tính này khiến bà khó có thể quên được.

Bà Vương nhớ lại hôm đó, hiện trường trang nghiêm và hòa ái, mọi người yên lặng chờ đợi; khi rời đi, mặt đất ở đó sạch sẽ như ban đầu. Điều này thể hiện tính tự giác cao độ của các học viên, cũng khiến cảnh sát tại hiện trường tỏ thái độ tôn trọng đối với họ, khiến bà càng thêm kiên định niềm tin tu luyện.

Bà Vương cho biết, trong quá trình thỉnh nguyện này không có khẩu hiệu, không có biểu ngữ, không có đối kháng, các học viên dùng phương thức ôn hòa để bày tỏ nguyện vọng, yêu cầu thả tự do cho các học viên bị bắt giữ phi pháp, khôi phục việc xuất bản sách Pháp Luân Công và bảo đảm môi trường luyện công. Toàn bộ quá trình đều ôn hòa và lý tính, thể hiện thiện chí của những người tham gia thỉnh nguyện. Qua lời kể của ba người trong cuộc, họ đều miêu tả một hành động tập thể đặc biệt thể hiện sự ôn hòa, lý tính và tự giác, đã để lại những ký ức sâu sắc không thể phai mờ trong lòng họ.

Bối cảnh: Ngày 23-24 tháng 4 năm 1999, công an ở Thiên Tân, một thành phố phụ cận Bắc Kinh, đã hành hung và bắt giữ hàng chục học viên Pháp Luân Công tập trung bên ngoài một tòa soạn báo để kiến nghị về những lỗi sai trên một bài báo công kích Pháp Luân Công mới đăng. Khi tin về các vụ bắt giữ lan rộng, số học viên Pháp Luân Công đến chính quyền để yêu cầu thả người cũng đông lên, họ

được các nhà chức trách ở Thiên Tân chỉ dẫn lên Bắc Kinh kháng nghị. Theo chỉ dẫn này, ngay hôm sau, ngày 25 tháng 4, khoảng 10.000 học viên Pháp Luân Công đã tự phát đến Văn phòng Kháng cáo Trung ương ở Bắc Kinh. Cuộc tụ họp này đã diễn ra hết sức ôn hòa và trật tự. Một số đại diện của các học viên Pháp Luân Công đã được mời vào gặp Thủ tướng Trung Quốc đương nhiệm — ông Chu

Dung Cơ — và nội các của ông. Tối cùng ngày, những quan ngại của các học viên đã được tháo gỡ, những học viên bị bắt ở Thiên Tân đã được thả về. Sau đó, các học viên thỉnh nguyện ở Bắc Kinh cũng ra về.

Hình ảnh các học viên đứng ôn hòa trật tự, không mang theo biểu ngữ (Ngày 25/04/1999)

New York: Người tham dự buổi công chiếu bộ phim “Unbroken” cảm động trước tinh thần của các nghệ sĩ Shen Yun

■ Bài viết của các học viên Pháp Luân Công tại New York

Đài Truyền hình NTD đã phát hành một bộ phim tài liệu mới: “Unbroken: The Untold Story of Shen Yun” (Tạm dịch: Không khuất phục: Câu chuyện chưa kể về Shen Yun), và tổ chức buổi công chiếu thăm dò tại Manhattan, New York vào tối ngày 24 tháng 3 năm 2026. Sự kiện này đánh dấu kỷ niệm 20 năm thành lập Đoàn Nghệ thuật Biểu diễn Shen Yun cũng như sự trở lại của đoàn tại Trung tâm Lincoln ở New York với 18 buổi biểu diễn.

Bộ phim kể về câu chuyện của đoàn nghệ thuật múa cổ điển Trung Quốc hàng đầu thế giới Shen Yun. Buổi công chiếu được tổ chức tại AMC Lincoln Square, với hơn một trăm vị khách VIP đã tham dự sự kiện, bao gồm các thành viên hội đồng thành phố New York, những người nổi tiếng, cũng như các nghệ sĩ Shen Yun. Bộ phim tài liệu này cũng được ra mắt trực tuyến trên toàn cầu.

Ông Steven Lance, giám đốc sản xuất của bộ phim tài liệu và cũng là MC của cuộc thảo luận nhóm, nói rằng cho đến nay, bộ phim này lần đầu tiên “mang đến cái nhìn sâu sắc phía sau hậu trường”, “là cơ hội khám phá chi tiết và cận cảnh” về các nghệ sĩ Shen Yun.

Bộ phim kể về cuộc sống và hành trình của các nghệ sĩ Shen Yun phía sau sân khấu. Qua góc nhìn của Jesse và Lucas Browde – những nghệ sĩ múa chính của Shen Yun.

Đặc biệt, đối mặt với các cuộc

Buổi công chiếu bộ phim tài liệu “Unbroken: The Untold Story of Shen Yun” đã được tổ chức tại AMC Lincoln Center ở Manhattan vào ngày 24 tháng 3 năm 2026. Bảy nghệ sĩ múa của Shen Yun trong những chiếc váy dạ hội lấy cảm hứng từ các triều đại cổ xưa ở Trung Quốc đã khiến thăm dò bùng sáng. (Ảnh chụp màn hình của Shen Yun Zuo Pin)

tấn công và đe dọa ở nước ngoài dưới sự thao túng ngầm của Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ), họ vẫn bền bỉ tiến lên, vượt qua mọi gian khó.

Đạo diễn của bộ phim, bà Fiona Young, cho biết: “Những nghệ sĩ này phải chịu áp lực rất lớn từ ĐCSTQ, bao gồm các mối đe dọa đánh bom, các cuộc tấn công truyền thông và những tranh chấp trong quá trình lưu diễn khắp thế giới.” “Đây không chỉ là câu chuyện về múa và nghệ thuật, mà còn đề cập đến sự đàn áp xuyên quốc gia của ĐCSTQ. Tôi hy vọng bộ phim sẽ gióng lên hồi chuông cảnh báo cho tất cả người dân Mỹ yêu tự do.”

Bà Young cho biết khi phỏng vấn nhiều nghệ sĩ Shen Yun, bà cảm nhận được một phẩm chất đặc biệt, không thể khuất phục: “Rất chính trực và vô cùng kiên cường. Điều này thể hiện trong chính nghệ thuật của họ. Tôi có thể cảm nhận được sự bền bỉ ấy trong từng điệu múa, cũng như lòng dũng cảm ẩn chứa phía sau.”

Cô Alison Chen, một trong những người sáng tạo chính của bộ phim, đã có nhiều năm lưu diễn cùng Shen Yun, cô cho biết: “Rất nhiều bài báo đưa tin một chiếu-họ khiến Shen Yun trông như một nhóm cực đoan, sử dụng ngôn từ phóng đại. Điều đó hoàn toàn không giống với trải nghiệm

của tôi khi ở Shen Yun”.

Ông Chương Thiên Lượng, một người dẫn chương trình truyền thông và giảng viên tại Học viện Phi Thiên, đã tham dự buổi công chiếu cùng vợ. Ông cho biết kể từ khi thành lập Đoàn Nghệ thuật Biểu diễn Shen Yun cách đây hai thập kỷ, đoàn đã liên tục bị ĐCSTQ phá hoại và bôi nhọ: “Đây là lần đầu tiên Shen Yun có bộ phim tài liệu riêng của mình. Đây là cơ hội tuyệt vời để giới thiệu câu chuyện thực sự của Shen Yun với mọi người.”

Khi được hỏi làm thế nào mà nhóm vẫn kiên trì với sứ mệnh của mình sau nhiều năm bị đàn áp, ông cho biết: “Bộ phim tài liệu

cũng đã đề cập rằng, đó là sức mạnh từ đức tin của họ. Qua phản hồi của khán giả trong nhiều năm qua, có thể thấy rằng cuộc đàn áp Pháp Luân Công, niềm tin kiên định mà các học viên thể hiện trước sự đàn áp, cũng như yếu tố cứu độ của các vị Thần và Phật—đây là những phần trong chương trình khiến nhiều người xúc động đến rơi nước mắt. Việc truyền tải sự thật thông qua nghệ thuật có sức mạnh rất lớn.”

Bà Martha Flores-Vazquez, lãnh đạo khu vực của đảng Dân chủ New York tại Flushing, đã tham dự buổi công chiếu. Bà cho biết với tư cách là lãnh đạo khu vực Flushing trong nhiều năm, bà đã tiếp tục lên tiếng thay cho các học viên Pháp Luân Công bị bức hại, đặc biệt là trong số những học viên Pháp Luân Công mà bà biết, một số thành viên gia đình của họ đã bị tra tấn đến chết ở Trung Quốc vì tín ngưỡng của họ. Điều này khiến bà rất buồn.

Sau khi xem bộ phim tài liệu, bà cho biết mình rất xúc động: “Khi trở về nhà, tôi sẽ cảm thấy được tiếp thêm động lực rất nhiều từ những gì diễn ra hôm nay. Tôi ngưỡng mộ công việc điều tra của đội ngũ sản xuất. Họ [ĐCSTQ] cũng từng cố gắng bôi nhọ tôi, nhưng tôi đã vượt qua áp lực và tiếp tục đứng về phía các học viên Pháp Luân Công. Tôi sẽ tiếp tục đồng hành cùng các bạn.”

Bộ phim “Unbroken: The Untold Story of Shen Yun” cũng được công chiếu trực tuyến toàn cầu vào cùng buổi tối hôm đó.

Maryland: Thống đốc, Thị trưởng và các quan chức dân cử trao tặng Bằng khen cho Shen Yun trước các buổi biểu diễn tại Baltimore

■ Bài viết của Lý Tính Phi, phóng viên báo Minh Huệ

Trước thêm các buổi biểu diễn của Shen Yun tại Nhà hát Hippodrome ở Baltimore, Maryland vào ngày 18 và 19 tháng 4, đoàn nghệ thuật biểu diễn này đã nhận được bằng khen từ Thống đốc, Thị trưởng, Hạt trưởng và các quan chức dân cử địa phương khác.

Bằng khen của Thống đốc bang: “Những cống hiến xuất sắc”

Bằng khen có nội dung: “Thống đốc bang Maryland chúc mừng NGÀY SHEN YUN 2026

Xét rằng, quý đoàn đã thể hiện sự liêm chính và năng lực vượt trội, giành được sự tin tưởng và tôn trọng to lớn của chúng tôi, chúng tôi rất hân hạnh được trao tặng Bằng khen của Thống đốc nhằm ghi nhận những cống hiến xuất sắc của quý đoàn cho người

Các quan chức dân cử chào đón Shen Yun đến Baltimore.

dân ở tiểu bang này.”

Bằng khen đề ngày 18 tháng 4, ngày đầu tiên Shen Yun biểu diễn tại Baltimore, và cũng được ký bởi

Phó Thống đốc Aruna Miller và Ngoại trưởng bang Susan C. Lee.

Các Hạ nghị sỹ bang Maryland trao tặng Bằng khen

Bằng khen viết: “Xin được vinh danh và gửi lời chúc mừng chân thành nhất tới Đoàn Nghệ thuật Biểu diễn Shen Yun nhân dịp kỷ niệm 20 năm thành lập vào năm 2026, tôn vinh những thành tựu văn hóa kiệt xuất và tác động phi thường của Đoàn trên toàn cầu.”

Hạt trưởng Baltimore biểu dương Shen Yun

Hạt trưởng Katherine A. Klausmeier viết: “Để biểu dương và tri ân kỷ niệm 20 năm thành lập Đoàn Nghệ thuật Biểu diễn Shen Yun. Từ năm 2006, Shen Yun đã chia sẻ những giá trị của mình với thế giới. Thông qua ngôn ngữ phổ quát là âm nhạc và vũ đạo, Shen Yun đã dệt nên một bức tranh tuyệt mỹ về thiên giới, những truyền thuyết cổ xưa và các câu chuyện anh hùng thời hiện đại, đưa khán giả vào hành trình xuyên suốt 5.000 năm truyền thống Trung Hoa. Thay mặt toàn

thể cư dân Hạt Baltimore, xin chúc mừng quý đoàn nhân dịp trọng đại này và tự hào ghi nhận những đóng góp quan trọng của quý đoàn cho Hạt Baltimore.”

Thị trưởng Baltimore khen ngợi Shen Yun

Thị trưởng Brandon M. Scott viết: “Thay mặt người dân Baltimore, tôi rất hân hạnh được trao giấy khen này cho Đoàn Nghệ thuật Biểu diễn Shen Yun để tôn vinh kỷ niệm 20 năm thành lập. Các bạn đáng được khen ngợi vì những nỗ lực không ngừng trong việc giới thiệu văn hóa, âm nhạc và vũ đạo Trung Hoa cổ điển với thế giới. Thay mặt người dân Baltimore, tôi xin gửi lời chúc mừng nhân dịp trọng đại này và chúc các bạn có một lễ kỷ niệm đáng nhớ.”

Các học viên ở miền Nam Đài Loan tổ chức hoạt động chia sẻ kinh nghiệm tu luyện

Bài viết của phóng viên Minh Huệ tại Cao Hùng, Đài Loan

Trong hai ngày 28 và 29 tháng 3 năm 2026, các học viên Pháp Luân Đại Pháp từ năm huyện và thành phố ở miền Nam Đài Loan đã tổ chức hoạt động học Pháp và chia sẻ kinh nghiệm tu luyện tại Học viện Viễn thông Trung Hoa (chi nhánh Cao Hùng), sự kiện kéo dài hai ngày một đêm. Nhiều học viên cho biết họ đã có thêm được nhiều lợi ích khi tham gia sự kiện.

Ông Hoàng, từng làm việc tại một doanh nghiệp nhà nước, chia sẻ rằng ông vô tình thấy cuốn Chuyển Pháp Luân-nổi bật với bìa màu vàng kim-trên giá để tạp chí của thư viện. Sau khi mượn về đọc, ông vô cùng yêu thích. Ông đã đọc hết một lượt cuốn sách chỉ trong ba ngày, những thắc mắc trong nhiều năm qua của ông đã được giải khai.

Sau khi bắt đầu tu luyện, thân tâm ông đã có những thay đổi sâu sắc. Căn bệnh chàm dai dẳng hành hạ ông suốt nhiều năm đã

biến mất mà không cần chữa trị. Ông đã dần buông bỏ chấp trước vào lợi ích cá nhân, không chỉ giải quyết ổn thỏa các tranh chấp tài chính trong gia đình, tự bỏ tiền túi giải quyết gánh nặng kinh tế giữa các anh em trai, mà còn dùng tâm thái bao dung để đối đãi với những lời trách móc của các em.

Cô Vương, làm việc tại khoa chẩn đoán hình ảnh, chia sẻ rằng khoảng ba năm trước, cô đã tham dự một lớp học Pháp Luân Đại Pháp chín ngày. Tuy nhiên do khối lượng công việc quá lớn, cô đã không tiếp tục tu luyện nữa. Cho đến khi cô bị ngã và bị trật khớp cột sống. Trong ba tháng tĩnh dưỡng sau phẫu thuật, hàng ngày cô kiên trì học Pháp, và tham dự khóa học chín ngày lần thứ hai, từ đó chính thức bước vào tu luyện.

Sau khi bắt đầu tu luyện, cô đã có thể hóa giải các mâu thuẫn bằng tâm thái tường hòa. Đối mặt với trọng trách chăm sóc người cha đang nằm viện, cùng sự xích mích giữa các anh chị em, thông qua học Pháp, cô đã điều chỉnh tâm thái của mình, biến những

Các học viên Pháp Luân Đại Pháp từ năm huyện và thành phố ở miền Nam Đài Loan cùng tập trung tại Học viện Viễn thông Trung Hoa (chi nhánh Cao Hùng) trong hai ngày 28 và 29 tháng 3 năm 2026 (Ảnh: minghui.org)

Ủy khuất trước đó thành sự cảm thông.

Cô cảm ngộ được rằng: “Tu luyện ‘Chân-Thiên-Nhân’ đã giúp tôi từ một người vốn đối xử thân thiện với mọi người, nay lại càng có thể từ bản chất mà tăng trưởng tâm từ bi.”

Ông Tạ làm việc tại một nhà hàng, chia sẻ rằng đối mặt với phản ứng kích động của chủ cửa hàng bên cạnh về việc đỗ xe, ông đã chọn không đối đầu với họ, ngược lại còn nhường đối phương

vài phần, chủ động hỗ trợ làm biển báo và hướng dẫn khách hàng tránh đỗ xe ở khu vực tranh chấp, qua đó thể hiện phía mặt thiện của mình.

Các học viên khác cũng chia sẻ về việc bản thân đã buông bỏ tâm phần nộ bất bình như thế nào khi gặp xung đột về lợi ích, cải thiện các mối quan hệ xung quanh thông qua tự quy chính bản thân và thiện niệm trong tu luyện.

Bà Silke, Học viên Pháp Luân Công tại Đức (Ảnh: minghui.org)

Đức Tường, phóng viên Minh Huệ đưa tin từ Đức

Bà Silke, một phụ nữ người Đức, từng học điêu khắc gỗ, sau đó chuyển sang làm trong lĩnh vực truyền thông. Rất lâu trước đó, một người bạn thân đã từng giới thiệu Pháp Luân Công với bà và dạy bà các bài công pháp. Khi

Ngôi làng nhỏ ở nước Đức biết đến Pháp Luân Công

đó, bà chỉ học theo các động tác, nhưng chưa thực sự lĩnh hội được. Vài năm sau, sau khi thử qua yoga và nhiều Pháp môn Phật giáo khác, bà Silke bắt đầu nghiêm túc tìm kiếm một phương pháp có thể thực sự dẫn dắt mình. Lúc này, bà nhớ lại Pháp Luân Công.

Đó là vào năm 2011, khi bà Silke đang sống ở Pháp và dự định trở về Đức để mừng sinh nhật 80 tuổi của mẹ. Mẹ bà sống tại một ngôi làng nhỏ ở bang Bavaria. Bà Silke đã tìm kiếm trên trang web Pháp Luân Đại Pháp, hy vọng có thể tìm được thông tin liên lạc của các học viên gần nơi mẹ mình ở. Điều khiến bà vô cùng bất ngờ và vui mừng là trong chính ngôi làng nhỏ đó thật sự có một học viên Pháp Luân Công! Bà Silke cảm thấy rằng “Điều này tuyệt đối không phải là sự trùng hợp.”

Khi lần đầu tiên đọc cuốn “Chuyển Pháp Luân”, bà Silke đã bị cuốn hút sâu sắc. “Dù lúc đó tôi chưa thể hiểu hoàn toàn, nhưng sâu thẳm trong tâm có một tiếng nói nói với tôi, chính là Đại Pháp này. Cảm giác như cuối cùng tôi đã tìm được câu trả lời mà mình luôn tìm kiếm.”

Khi việc tu luyện ngày càng thành thực hơn, bà Silke có sự lý giải sâu sắc hơn về Đại Pháp: “Tôi cảm thấy Đại Pháp khiến mọi thứ trở nên có ý nghĩa.” Nếu không tu luyện, “Tôi sẽ cảm thấy mình đang lãng phí thời gian. Chính vì vậy, tôi mới có cảm giác như cuối cùng đã tìm được nơi thuộc về mình.”

Bà Silke học cách nhìn nhận vấn đề từ góc độ tu luyện: “Ngay cả khi gặp phải tình huống tồi tệ, cũng cần học cách chấp nhận. Tôi không còn chỉ mù quáng chống lại

hay cảm thấy mình bị đối xử bất công, mà thực sự có thể lĩnh ngộ rằng trong mỗi hoàn cảnh đều ẩn chứa cơ hội để đề cao tâm tính.”

Những thay đổi của bà Silke đều được các con gái của bà nhìn thấy và vô cùng cảm động; đối với họ, mẹ luôn là chỗ dựa vững chắc. Tuy nhiên, bà Silke nói: “Tôi cảm thấy mình vẫn còn rất nhiều điều cần đề cao và thay đổi. Đôi khi tôi hơi quá phận hoặc quá chấp trước. Nhưng không sao, tôi đang học hỏi và rèn luyện từ đó.”

“Tôi cảm thấy vô cùng vinh dự khi được tu luyện trong Đại Pháp”, bà Silke nói. “Đại Pháp rộng lớn vô biên, khảng khái và từ bi, được truyền ra cho tất cả mọi người. Hơn nữa, mọi thứ đều miễn phí và công khai. Điều duy nhất chúng ta cần làm là mở rộng tấm lòng để tiếp nhận.”

Năm Bài Công Pháp của Pháp Luân Công

Phật Triển Thiên Thủ Pháp

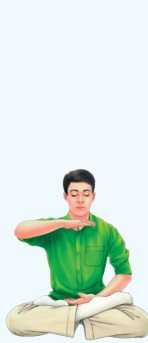
Pháp Luân Trang Pháp

Quán Thông Lưỡng Cực Pháp

Pháp Luân Chu Thiên Pháp

Thần Thông Gia Trì Pháp

Các sách và tài liệu của Pháp Luân Đại Pháp có thể xem/nghe trực tuyến hoặc tải miễn phí tại:

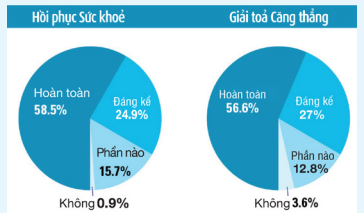
vn.falundafa.org

Đăng ký học trực tuyến miễn phí tại: hocphapluancong.com

Khảo sát về lợi ích sức khỏe của Pháp Luân Công

Dựa trên gần 12.000 phản hồi

(Theo Tạp Chí Minh Huệ Đa Ngữ 2025)

Tu luyện Pháp Luân Công mang lại nhiều lợi ích, giúp ngủ ngon hơn, bớt căng thẳng, tăng cường năng lượng và hơn thế nữa. Nhiều người sau khi tu luyện đã khỏi các bệnh kinh niên như viêm khớp, thoát vị đĩa đệm, tiểu đường, viêm gan, tim mạch và thậm chí cả ung thư. Một số người khác có thể thoát khỏi cảm giác trầm uất, cai được thuốc lá và các chứng nghiện khác. Các loại trái nghiệm hết sức đa dạng, mỗi người tu luyện đều có sự chuyển biến tích cực về cả thân lẫn tâm. Người tu luyện Pháp Luân Công đều có câu chuyện của riêng mình. Bạn đừng ngại hỏi họ nhé!

SÁCH CHUYỂN PHÁP LUÂN

Scan để đọc miễn phí

GIỚI THIỆU VỀ PHÁP LUÂN ĐẠI PHÁP

Pháp Luân Đại Pháp, còn gọi là Pháp Luân Công, là một môn khí công - tu luyện Phật gia thượng thừa, đơn truyền qua nhiều thế hệ, và được Sư phụ Lý Hồng Chí truyền xuất ra công chúng vào năm 1992 tại Trường Xuân, Trung Quốc. Tu luyện Pháp Luân Đại Pháp gồm hai bộ phận chính:

- Tu dưỡng tâm tính theo đặc tính Chân-Thiện-Nhân của vũ trụ (phần cốt yếu).
- Luyện 5 bài công pháp nhẹ nhàng, trong đó có một bài tọa thiền.

PHÁP LUÂN ĐẠI PHÁP CÓ GÌ ĐẶC BIỆT?

Pháp Luân Đại Pháp giảng rằng, vũ trụ này là tồn tại vật chất, được cấu thành từ những lập tử nhỏ bé nhất cho đến to lớn hơn nữa (các hành tinh, các thiên hà...), đồng thời vũ trụ cũng có tồn tại đặc tính Chân-Thiện-Nhân. Người xưa vẫn tin rằng con người là một thực thể trong vũ trụ, mà tâm và thân là một thể thống nhất. Khi con người sống hài hòa với vũ trụ, có tiêu chuẩn đạo đức cao, phù hợp với và tôn trọng đặc tính của vũ trụ, thì sẽ có thân thể khỏe mạnh, nội tâm an hòa, cuộc sống nhờ vậy mà được bình an. Người chân chính tu luyện, nếu liên tục đồng hóa với đặc tính Chân-Thiện-Nhân của vũ trụ, thì sẽ có thể đạt đến cảnh giới mà phương Đông gọi là “giác ngộ” hay “đắc Đạo”.

Đề cao tâm tính

Pháp Luân Công dạy con người từ bỏ những tư tưởng, lối sống không lành mạnh nhờ liên tục điều chỉnh ý niệm, lời nói, hành vi theo Chân-Thiện-Nhân.

Tĩnh hóa thân thể

5 bộ công pháp của Pháp Luân Công tuy đơn giản nhưng có tác dụng mạnh mẽ trong việc đã thông kinh mạch, tĩnh hóa thân thể, tăng cường năng lượng.

Tu luyện giữa đời thường

Pháp Luân Công không phải là một tôn giáo, không có giáo hội, hay nghi lễ tôn giáo. Người học thuộc mọi lứa tuổi, mọi thành phần xã hội, không xa lánh thế tục, tu luyện ngay được khai mở, dần dần đạt đến cảnh giới mà phương Đông gọi là “giác ngộ” hay “đắc đạo”.

Con đường giác ngộ

Người chân chính tu luyện Pháp Luân Đại Pháp, khi đạo đức thăng hoa, tâm tính đề cao, sẽ trở nên vô vi thanh tịnh, trí tuệ và công năng được khai mở, dần dần đạt đến cảnh giới mà phương Đông gọi là “giác ngộ” hay “đắc đạo”.

Úc: Nguyên lý chỉ đạo của Pháp Luân Đại Pháp được ca ngợi trong cuộc diễu hành mừng lễ Phục sinh ở Bendigo

■ Bài viết của phóng viên Minh Huệ tại Melbourne

Lễ Phục sinh thường niên của Bendigo đã diễn ra từ ngày 3 đến ngày 6 tháng 4 năm 2026. Cuộc diễu hành mừng Lễ Phục sinh tổ chức vào ngày 5 tháng 4 đã thu hút hàng ngàn cư dân cũng như du khách.

Nằm ở Victoria, Bendigo được thành lập trong thời kỳ đồ xô đi tìm vàng ở Úc và được những người Hoa định cư tại đây gọi là “Núi vàng lớn”. Lễ Phục sinh bắt đầu từ năm 1871 và hiện là một trong những lễ hội lâu đời nhất của nước Úc.

Các học viên Pháp Luân Đại Pháp lại một lần nữa được mời tham gia. Đoàn diễu hành rực rỡ sắc màu với nhiều tiết mục biểu diễn thể hiện văn hóa truyền thống phương Đông đã truyền tải giá trị cốt lõi của Pháp Luân Đại Pháp là Chân-Thiện-Nhẫn. Bắt đầu tham gia cuộc diễu hành từ năm 2001, đoàn của các học viên đã trở thành một phần nổi bật, tỏa sáng của các hoạt động của lễ hội này.

Thị trưởng Thomas Prince nói với các học viên: “Cảm ơn các bạn đã đến. Điều này thật tuyệt vời. Tôi thực sự rất vui vì các bạn đã tham gia lễ kỷ niệm cũng như là một phần của cộng đồng này. Rất đông các bạn đã tham gia vào hoạt động này và tận tâm trong việc phát huy truyền thống của chúng ta. Thật xuất sắc. Thật là một vinh dự lớn khi có các bạn ở đây. Xin chúc mọi người những điều tốt đẹp nhất!”

Phó thị trưởng Cr Karen Corr ca ngợi nguyên lý chỉ đạo của Pháp Luân Đại Pháp và bày tỏ: “Chân-Thiện-Nhẫn quan trọng hơn bao giờ hết. Bendigo là một thành phố rất hiếu khách, và chúng tôi đang

Các học viên tham gia cuộc Diễu hành mừng lễ Phục sinh Bendigo vào ngày 5 tháng 4 năm 2026. (Ảnh: minghui.org)

cố gắng tuân thủ nguyên tắc này.”

Trưởng phòng Sự kiện của Bendigo, ông Raph Beh ca ngợi các học viên và nói: “Các bạn luôn rất xuất sắc. Tôi nghĩ người dân địa phương rất yêu thích màn trình diễn đầy màu sắc của đoàn Pháp Luân Đại Pháp. Các bạn mang đến sự bình yên và truyền tải giá trị của lòng nhân ái, vì vậy các bạn luôn được chào đón!”

Ông Mark Robinson là người dẫn chương trình tin tức buổi sáng tại Gold FM, một đài phát thanh địa phương. Ông cho biết đoàn Pháp Luân Đại Pháp tham gia sự kiện này hàng năm chắc chắn là một trong những điểm sáng, “Tôi thấy các bạn thật tuyệt vời. Tôi yêu thích màu sắc, sự tươi sáng cũng như năng lượng tràn đầy của các bạn.”

Ông chia sẻ: “Tôi đã tìm hiểu thông tin của từng nhóm trước rồi. Tôi nghĩ rõ ràng là nếu chúng ta có thể sống trong một cộng

đồng cùng Chân-Thiện-Nhẫn, cuộc sống sẽ trở nên tốt đẹp hơn rất nhiều và cộng đồng cũng sẽ tốt đẹp hơn rất nhiều.”

Anh Jacob Amarant, có vợ dạy nghệ thuật biểu diễn, là thành viên của nhóm Nhà hát Đạo cụ trong cuộc diễu hành. Anh rất ấn tượng trước màn biểu diễn của các học viên trong các cuộc diễu hành trước đây: “Các học viên Pháp Luân Đại Pháp đã tham gia cuộc diễu hành mừng lễ Phục sinh trong nhiều năm qua. Chiếc xe của họ rất lộng lẫy, có cả múa rồng cũng như âm nhạc rất hay, toàn bộ nhóm rất rực rỡ, tràn đầy năng lượng, đây cũng chính là điều chúng tôi hướng tới trong nhà hát.”

Anh ngưỡng mộ các học viên vì đã cố gắng hết sức để lan tỏa giá trị phổ quát Chân-Thiện-Nhẫn: “Chắc chắn rồi, tôi nghĩ những giá trị này thật tuyệt vời. Tôi nghĩ chúng ta nên cố gắng thể hiện sự

tốt đẹp của Chân-Thiện-Nhẫn đến với cộng đồng rộng lớn hơn. Đó là một việc làm tốt đáng để thực hiện hàng năm. Những nỗ lực như vậy hoàn toàn tuyệt vời và rất quan trọng đối với Bendigo. Vì vậy, cảm ơn các bạn rất nhiều.”

Khán giả ở hai bên đường đã vỗ tay reo hò khi các học viên diễu hành ngang qua. Đôi khi có thể nghe thấy mọi người thốt lên: “Pháp Luân Đại Pháp!”, “Văn hóa truyền thống chân chính”, và “Các bạn thật tuyệt vời!”

Cô Tôn và gia đình bốn người của cô thường xuyên tham gia cuộc diễu hành. Hôm đó, chồng cô là nhạc trưởng của Đoàn nhạc Tian Guo, cô con gái út biểu diễn các bài công pháp trên xe hoa còn cô con gái lớn là thành viên của nhóm tiên nữ.

Cô Tôn chia sẻ: “Chúng tôi rất may mắn khi được tham gia cuộc diễu hành Phục sinh Bendigo, mang vẻ đẹp và những thông điệp

tốt lành của Đại Pháp đến với nhiều người hơn. Nhiều khán giả đã khen ngợi các học viên trẻ trên xe hoa, nói rằng họ trông vô cùng duyên dáng và xinh đẹp.”

Cô Đồng cho biết: “Nhiều người đã vỗ tay ủng hộ đoàn chúng tôi và hô lớn: ‘Cảm ơn Pháp Luân Công!’, ‘Đẹp quá’ hoặc ‘Tôi yêu đoàn này!’” Một nhân viên hội đồng địa phương đã nói với cô: “Đội hình thực sự rất đẹp. Tất cả các chị đều là những người tốt bụng.”

Cô cũng nghe thấy nhiều người Hoa khen ngợi màn trình diễn của đoàn. Trước kia, điều này là chưa từng thấy. Cô kể: “Một vài người trẻ tuổi đã thốt lên: ‘Chà, Pháp Luân Công thật tuyệt vời. Đoàn diễu hành của họ dài quá. Thực sự rất đẹp!’”

Cô Đồng chia sẻ: “Nhiều người đã bày tỏ sự trân trọng qua những tràng pháo tay và nụ cười. Tôi cảm thấy cách nhìn nhận của mọi người về Đại Pháp đã thay đổi.”

Bendigo nằm ở trung tâm bang Victoria và cách Melbourne 128 km. Vào những năm 1850, cơn sốt vàng đã thu hút nhiều người Hoa đến khu vực này. Tính đến năm 1854, có khoảng 4.000 người Hoa làm việc trong các mỏ vàng.

Cuộc diễu hành là một sự kiện chính của lễ Phục sinh Bendigo, bắt đầu từ năm 1871. Là một phần của các hoạt động kỷ niệm, cuộc diễu hành không chỉ tiếp nối hình thức kỷ niệm truyền thống mà còn cho thấy sự đa văn hóa và nhịp sống sôi động của Bendigo. Lễ Phục sinh Bendigo tiếp tục là một trong những sự kiện cộng đồng mang đậm tính lịch sử nhất của nước Úc.

Các học viên trình diễn các bài công pháp tại Lễ hội Hoa anh đào Suigen lần thứ 32 ở thành phố Toyota, Nhật Bản. (Ảnh: minghui.org)

■ Bài viết của một học viên Pháp Luân Đại Pháp tại Nhật Bản

Ngày 4 và 5 tháng 4 năm 2026, các học viên ở tỉnh Aichi đã tham gia Lễ hội Hoa anh đào Suigen lần thứ 32 tại thành phố Toyota. Ngoài màn trình diễn các bài công pháp, các học viên còn mang đến tiết mục biểu diễn trống lừng và phát tặng tài liệu thông tin để giới thiệu Pháp Luân Đại Pháp tới người dân địa phương và du khách.

Sự kiện diễn ra tại Công viên Suigen nổi tiếng với những cây hoa anh đào nở rộ vào thời điểm này trong năm. Nhiều người tham gia lễ hội đã nán lại xem các học viên luyện công. Họ cũng tìm hiểu về Pháp Luân Đại Pháp và ký bản kiến nghị nhằm giúp chấm dứt cuộc bức hại ở Trung Quốc.

Người dẫn chương trình đã giới thiệu về Pháp Luân Đại Pháp và cho biết ban tổ chức lễ hội rất vui được chào đón các học viên, những

Thành phố Toyota, Nhật Bản: Giới thiệu Pháp Luân Đại Pháp tại Lễ hội Hoa anh đào

người mang những bài công pháp tuyệt vời đến cho sự kiện.

Các học viên cũng biểu diễn trống lừng và trình diễn các bài công pháp trên sân khấu. Mọi người đã vỗ tay tán thưởng các tiết mục mà họ biểu diễn, trong đó có bài “Pháp Luân Đại Pháp hảo”.

Học các bài công pháp

Sau khi xem màn trình diễn bài công pháp trên sân khấu, ba người phụ nữ sống tại thành phố Toyota đã tham gia luyện công cùng các học viên. Họ đã tập cả năm bài công pháp.

Những người phụ nữ này cũng trò chuyện thêm với các học viên về những cải thiện cả tâm lẫn thân thông qua các bài công pháp và nguyên lý Chân-Thiện-Nhẫn. Trước khi rời đi, họ đã cảm ơn các học viên và bày tỏ hy vọng rằng

cuộc bức hại ở Trung Quốc sẽ sớm chấm dứt.

Một phụ nữ trung niên đã đặt một số câu hỏi và kể cho các học viên về những điều bà từng nghe về Pháp Luân Đại Pháp ở Trung Quốc. Các học viên giải thích rằng trong nhiều thập kỷ qua, ĐCSTQ đã đàn áp người dân thông qua vô số các cuộc vận động chính trị vì nó muốn kiểm soát tâm trí của người dân. Còn ở bên ngoài Trung Quốc, Pháp Luân Đại Pháp được thực hành tại hơn 100 quốc gia. Người phụ nữ đã nhận tài liệu thông tin và nói rằng bà sẽ học các bài công pháp tại một điểm luyện công ở địa phương.

Bà Mizuno, người từng gặp các học viên vào ngày hôm trước, đã mang đến những phiếu thưởng trà và đồ ăn nhẹ vào sáng hôm sau, đồng thời mời các học viên

đến gian hàng trà của bà. Sau khi tìm hiểu về Pháp Luân Đại Pháp và cuộc bức hại tàn bạo ở Trung Quốc, bà đã ký bản kiến nghị kêu gọi chấm dứt tội ác cưỡng bức thu hoạch nội tạng của ĐCSTQ.

Một ông lão ngoài 70 tuổi đã bàng hoàng khi nghe thông tin về cuộc diệt chủng các học viên Pháp Luân Đại Pháp ở Trung Quốc. Ông thốt lên: “Tôi không thể tưởng tượng được một chuyện như thế này lại đang xảy ra trên thế giới ngày nay”. Ông đã ký bản kiến nghị kêu gọi chấm dứt những hành vi vi phạm nhân quyền này.

Kể từ năm 2004 đến nay, hầu như năm nào các học viên cũng tham gia lễ hội này. Người dẫn chương trình một lần nữa cảm ơn sự ủng hộ của các học viên và mời họ trở lại vào năm sau.

CHUỖI “CHUYỂN HÓA” BẰNG CỤC HÌNH TRONG NHÀ TÙ TỈNH SƠN ĐÔNG

Cai ngục cấu kết với phạm nhân; tội phạm giết người, buôn ma túy, dùng thủ đoạn tàn bạo cưỡng ép học viên Pháp Luân Công từ bỏ tín ngưỡng

■ Bài viết của Đệ tử Đại Pháp tại Trung Quốc đại lục

Khu giam số 11 của nhà tù tỉnh Sơn Đông là một góc tối nơi bạo lực bị chế độ hóa, cục hình trở thành chuyện thường ngày. Tại đây, cai ngục không chỉ trực tiếp ra tay hành hung, mà còn sai khiến, dung túng các phạm nhân trọng án, tội phạm ma túy, kẻ giết người tham gia bức hại học viên Pháp Luân Công, hình thành một chuỗi bức hại tàn khốc do chính quyền thao túng và phạm nhân thực thi.

Đánh đập, trói buộc, giam cầm, cưỡng bức cho ăn, làm nhục nhân phẩm, cướp đoạt lương thực, cưỡng bức lao động... những hành vi bạo lực vốn phải bị pháp luật nghiêm cấm này, lại bị nguy trang thành “quản lý”, “giáo dục”, “chuyển hóa”, ngày này qua ngày khác diễn ra tại khu nhà giam số 11.

Từ giáo viên Trịnh Húc Phi, đến bác sĩ Thiệu Thừa Lạc, rồi nhiều người dân bình thường đến từ khắp nơi trong tỉnh Sơn Đông, những cục hình và tra tấn mà họ phải chịu đựng tại khu giam số 11 khiến người ta rùng mình kinh hãi; còn sự phân công phối hợp, che đậy lẫn nhau giữa cai ngục và phạm nhân lại phơi bày một mô hình bức hại mang tính hệ thống có kết cấu hóa. Bài viết này chỉ nêu ra ba kẻ ác đã cấu kết với cai ngục, ra sức bức hại học viên Pháp Luân Công.

Kẻ giết người Kỳ Đông Hưng

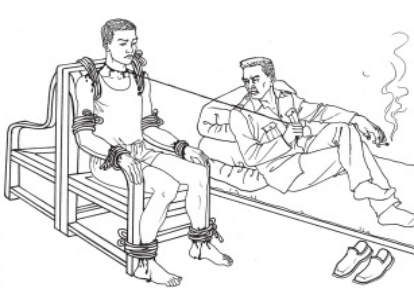
Kỳ Đông Hưng, trước đây làm việc trong hệ thống công an, vì tham gia xã hội đen giết người nên

bị kết án tử hình hoãn thi hành. Tại khu giam số 11, Kỳ Đông Hưng tích cực bức hại học viên Pháp Luân Công, nhiều thủ đoạn bức hại tàn ác là do hắn “phát minh”. Kỳ Đông Hưng đã nợ rất nhiều mạng sống của học viên Pháp Luân Công.

Học viên Pháp Luân Công Thiệu Thừa Lạc là một bác sĩ chăm cứu, vì phát tài liệu chân tướng Pháp Luân Công mà bị chính quyền Trung Cộng kết án phi pháp chín năm tù. Khi Thiệu Thừa Lạc bị “quản thúc nghiêm ngặt” tại khu giam số 11, Kỳ Đông Hưng xúi giục các phạm nhân mới đến yên tâm, mạnh dạn ra tay (tra tấn học viên Pháp Luân Công). Chỉ trong nửa tháng, râu và lông mày của Thiệu Thừa Lạc bị nhổ sạch, tóc cũng bị nhổ mất quá nửa; trong lúc nhốt, Kỳ Đông Hưng và những người khác vừa làm vừa hô lớn: “Chính sách tam quang” của ĐCS.

Một học viên Pháp Luân Công khác là Trương Huy Vinh từng bị Kỳ Đông Hưng cùng năm phạm nhân khác đánh đập suốt cả một buổi sáng. Nhiều học viên Pháp Luân Công đã khiếu nại lên khu giam; lúc đó, trưởng khu giam công khai nói: “Chính là đội trưởng cai ngục bảo họ làm, các anh đừng tố cáo nữa”. Kỳ Đông Hưng, vốn bị kết án tử hình hoãn

thi hành, đã được thả ra tù vào đầu năm 2021.

Tội phạm ma túy Từ Siêu

Từ Siêu vì buôn ma túy nên bị kết án 15 năm tù. Người này làm đủ mọi việc xấu, cảnh sát luôn lợi dụng hắn để chuyển hóa, bức hại học viên Pháp Luân Công.

Giáo viên thể dục Trịnh Húc Phi ở thị trấn Hạ Sơ, thành phố Nhữ Sơn, tỉnh Sơn Đông, vì phát tài liệu chân tướng Pháp Luân Công nên bị chính quyền Trung Cộng kết án phi pháp bốn năm tù. Từ ngày 05 đến ngày 12 tháng 12 năm 2020, Trịnh Húc Phi bị phạm nhân Từ Siêu, Lưu Hoài Lương và những người khác bức hại và quản thúc nghiêm ngặt: mỗi bữa chỉ được cho một cái màn thầu, mỗi ngày bị phạt đứng 19 giờ, mũi bị đánh đến chảy máu; Từ Siêu còn dùng chân giẫm mạnh lên ngón chân cái bên trái của Trịnh Húc Phi, dùng nắm đấm đánh mạnh vào vùng tim của ông. Vào ngày cuối cùng (ngày 12), dưới sự sai khiến của cai ngục Thời Cường, tội phạm ma túy Từ Siêu và kẻ giết người Tôn Hữu Đạt đã cưỡng ép bắt cóc Trịnh Húc Phi đến phòng biệt giam, dùng dây trói (một hình thức cục hình) buộc ông vào ghế sắt suốt cả một buổi sáng.

Trịnh Húc Phi khiếu nại với cai

ngục, Từ Siêu nói rằng đó là do trưởng khu giam Vương Truyền Tùng, phó trưởng khu giam Trịnh Kiệt và cai ngục Thời Cường bảo họ làm, không sợ bị tố cáo. Trùm buồng giam Ngô Kim Đại cũng nói là do chính phủ yêu cầu họ “giúp đỡ” Trịnh Húc Phi.

Năm 2019, Từ Siêu bị phát hiện nhiễm bệnh giang mai, được cách ly điều trị tại bệnh viện nhà tù. Cùng năm đó vào tháng 10, phó khu trưởng Trịnh Kiệt đã thúc giục bệnh viện cho Từ Siêu xuất viện, vì nhà tù cần hắn làm tay sai để “chuyển hóa”, bức hại học viên Pháp Luân Công.

Kẻ lừa đảo Ngô Kim Đại

Ngô Kim Đại vì tội lừa đảo bị kết án tù chung thân, là một trong những đầu gấu trong tù. Học viên Pháp Luân Công An Hưng Quốc ở thị trấn An Gia Trang, thành phố Phi Thành, tỉnh Sơn Đông đã bị bức hại đến chết tại khu giam số 11, chính là bị Ngô Kim Đại cưỡng ép từ bỏ tu luyện. Sau đó, An Hưng Quốc bị phát hiện mắc ung thư phổi, gây đến mức chỉ còn da bọc xương, cân nặng chỉ còn hơn 50 cân, lúc đó mới được đưa đến bệnh viện nhà tù, nhưng đã quá muộn. Cái chết của An Hưng Quốc, Ngô Kim Đại là hung thủ chính.

Những điều nêu trên chỉ là phần nổi của tảng băng về cuộc bức hại tàn khốc của Trung Cộng đối với Pháp Luân Công. Trong chiến dịch bức hại kéo dài hơn một phần tư thế kỷ này, chính quyền Trung Cộng đã hoàn toàn biến thành một tập đoàn tội phạm không còn bất kỳ giới hạn đạo đức nào.

THÔNG TIN SƠ BỘ VỀ CUỘC BỨC HẠI PHÁP LUÂN CÔNG

Ngày 13-5-1992, Pháp Luân Công được ông Lý Hồng Chí lần đầu tiên giới thiệu ra công chúng tại thành phố Trường Xuân, Trung Quốc. Chỉ sau bảy năm được truyền xuất ra công chúng, Pháp Luân Công đã trở thành cái tên thân thuộc với mỗi hộ gia đình ở Trung Quốc. Các học viên sau khi tìm lại được sức khỏe và hy vọng trong cuộc sống nhờ tu luyện Pháp Luân Công, lại tiếp tục lan tỏa tới người thân, bạn bè, và đồng nghiệp. Đến năm 1998, theo ước tính của chính quyền Trung Quốc, số học viên đã lên đến 100 triệu người từ mọi giai tầng và thành phần xã hội. Con số này đã vượt cả số đảng viên Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ), trong đó còn có nhiều học viên là người nhà của Ban Thường vụ Bộ Chính trị, cơ quan tối cao của ĐCSTQ.

Ban đầu, chính quyền Trung Quốc không những tán thành, mà còn trao giải thưởng và bằng khen cho Pháp Luân Công vì hiệu quả nâng cao sức khỏe và đạo đức cho người dân, có lợi cho sự ổn định xã hội. Song, trước sự phổ biến thần tốc và ngày càng sâu rộng của Pháp Luân Công, Giang Trạch Dân, cựu lãnh đạo ĐCSTQ bấy giờ, đã khởi lên nỗi lo sợ hoang tưởng và coi giá trị Chân-Thiện-Nhẫn là mối đe dọa tiềm tàng đối với chế độ toàn trị cộng sản vốn mang hệ tư tưởng vô thần và tồn tại nhờ các thủ đoạn Giã-Ác-Đấu (lừa mị – bạo lực – đấu tranh).

Ngày 20 tháng 7 năm 1999, Giang đã đón phương ra lệnh cấm môn tu luyện này, bất chấp sự phản đối của sáu ủy viên còn lại của Ban Thường vụ Bộ Chính trị. Kể từ đó, đã có đến hàng nghìn học viên đã bị bức hại đến chết được ghi chép (nhưng vì ĐCSTQ dùng nhiều cách để “phi tang” và che giấu cái chết của các học viên, nên con số thực tế còn vượt xa rất nhiều lần), vô số người đã bị giam cầm, tra tấn, thậm chí bị giết hại để lấy nội tạng. Cuộc bức hại này, dù mức độ phức tạp và tàn khốc là chưa từng có, nhưng ngay từ đầu đã cho thấy nó sẽ thất bại, và rốt cuộc sẽ khiến ĐCSTQ đi đến chỗ tự sụp đổ.

Vì đức tin mà bị cầm tù 17 năm, bà Tạ Bảo Phụng qua đời trong oan khuất

■ Phóng viên Minh Huệ tại Liêu Ninh đưa tin

Bà Tạ Bảo Phụng, người khu Long Thành, thành phố Triều Dương, tỉnh Liêu Ninh, là một người phụ nữ nông thôn lương thiện, một người con dâu tốt được gia đình chồng khen ngợi. Vì kiên trì với tín ngưỡng Chân, Thiện, Nhẫn, bà từng bị chính quyền Trung Quốc đưa đi lao động cải tạo phi pháp hai năm, hai lần bị kết án tù trái pháp luật (10 năm và 5 năm), tổng cộng bị giam cầm 17 năm.

Do bị giam giữ và ngược đãi trong thời gian dài, bà Tạ Bảo Phụng mắc bệnh ung thư tuyến tụy trong tù. Phía trại giam trì hoãn việc điều trị cho bà và từng ra thông báo tình trạng nguy kịch. Sau khi mãn hạn tù oan trở về nhà

vào năm 2021, hai chân bà không thể đi lại bình thường. Lúc này, bà đã bị bức hại đến mức gia đình tan nát, phải sống một mình. Ngày 10 tháng 02 năm 2026, bà Tạ Bảo Phụng qua đời trong oan khuất, hưởng thọ 65 tuổi.

Bà Tạ Bảo Phụng sống tại thôn Tây Tam Gia, trấn Thất Đạo Tuyên, tỉnh Liêu Ninh. Trước đây, bà có một gia đình hạnh phúc: vợ chồng hòa thuận, có một người con trai đáng yêu, mẹ chồng coi bà như con ruột. Sau khi tu luyện Pháp Luân Đại Pháp, bà kiên trì nguyên lý Chân, Thiện, Nhẫn, luôn cố gắng làm người tốt, tốt hơn nữa trong gia đình và ngoài xã hội.

Tuy nhiên, trong hơn một phần tư thế kỷ bị chính quyền Trung Cộng đàn áp Pháp Luân Công, vì kiên trì tín ngưỡng của mình, bà

Bà Tạ Bảo Phụng, học viên Pháp Luân Công tỉnh Liêu Ninh

Tạ đã bị đưa đi lao động cải tạo trái phép hai năm vào năm 1999, bị kết án oan mười năm vào năm 2004,

và năm 2016 lại tiếp tục bị kết án oan năm năm, tổng cộng bị giam giữ 17 năm, thời gian đoàn tụ với gia đình rất ít.

Cảnh sát thường xuyên đến nhà quấy nhiễu, khiến gia đình bà Tạ không có ngày yên ổn. Mẹ chồng của bà qua đời trong nỗi nhớ con dâu và nỗi lo sợ trước sự quấy rối của chính quyền. Chồng bà, dưới áp lực bức hại kéo dài đã bị bệnh tắc mạch não, luôn mong mỏi vợ sớm trở về. Thế nhưng đúng vào ngày bà Tạ Bảo Phụng được trả tự do năm 2021, chồng bà không may qua đời.

Sau 17 năm chịu cảnh tù đầy và khoảng năm năm sống trong cô độc, nay bà Tạ Bảo Phụng đã qua đời trong oan khuất. Gia đình của bà đã bị bức hại đến mức tan nát, người thân ly tán.

Cái giá của sự im lặng

■ Bài viết của Lưu Nghị

Im lặng có phải là vàng không? Trong những xung đột giữa người với người hoặc những va chạm vụn vặt trong cuộc sống, chúng ta chọn cách không lên tiếng, không bày tỏ thái độ, để mọi việc thuận theo tự nhiên, đó là một biểu hiện của sự độ lượng và tu dưỡng. Lúc này, im lặng quả thật là vàng.

Nhưng đứng trước tội ác, im lặng tuyệt đối không phải là vàng. Đối diện với bạo hành, im lặng là sự phớt lờ hành vi ác, là chối bỏ sự thật, càng là việc dung túng cho kẻ làm ác. Nhà tư tưởng Anh thế kỷ 17 Edmund Burke từng nói: “Điều kiện duy nhất để cái ác hoành hành là sự im lặng của người lương thiện”. Khi lương tri rơi vào giấc ngủ tập thể, im lặng không còn là nơi trú ẩn, mà là một con dốc chậm rãi dẫn tới vực thẳm.

Câu chuyện trong bộ phim về Thế chiến thứ hai khiến người ta tỉnh ngộ

Trong bộ phim “Chú bé mang pyjama sọc” (The Boy in the Striped Pyjamas), vợ của một viên chỉ huy Đức ban đầu hoàn toàn không biết gì về trại tập trung ở gần nhà. Khi bà biết đó là một hang ổ tàn sát sinh linh, và công việc của chồng chính là quản lý cỗ máy tử thần này, bà đã biểu lộ sự chán ghét và phản nộ theo bản năng. Tuy nhiên, trong những ngày sau đó, bà trở nên u uất, rồi im lặng. Bà từng muốn đưa các con chạy trốn, nhưng số phận lại mở ra một trò đùa tàn khốc: con trai bà Bruno do một sự tình cờ nghiệt ngã đã đi vào trại tập trung và chết trong phòng hơi ngạt.

Trong cơn mưa như trút nước, tiếng gào khóc xé lòng của người

mẹ ấy bị nhấn chìm giữa trời đất, trở nên nhỏ bé biết bao. Trong tiếng khóc đó liệu có mang theo lời chất vấn của trời cao? Đường như ông trời cũng đang hỏi bà: khi bà thấy người khác bị nô dịch, bị giết hại, bà đã từng ngăn cản chưa? Bà đã từng cứu giúp chưa? Im lặng trước tội ác, làm ngơ như không thấy, cũng là một loại tội lỗi! Người Do Thái mỗi ngày đều bị đầu độc đến chết, bà không có một chút trách nhiệm nào sao? Bà đã từng kêu cứu thay cho họ chưa?

Phiên bản đời thực còn tàn khốc hơn phim

Lạnh lùng đứng nhìn người khác bị giết hại, rồi phải chịu nỗi đau mất đi đứa con yêu quý, mong rằng đó chỉ là bi kịch trên màn ảnh. Đáng tiếc, hiện thực thường còn tàn khốc hơn cả phim ảnh.

Vào tháng 3 năm 2014, Dương Xuân Duyệt, chủ nhiệm “Phòng 610” thành phố Xích Phong, Nội Mông, đã qua đời sau khi chịu đựng sự giày vò như “vạn tiễn xuyên tim” của tế bào ung thư. Nhưng từ năm 2005, con trai 28 tuổi của ông, Dương Chí Huệ (do ông lợi dụng chức quyền để đưa vào “Phòng 610” làm tài xế), khi đang lái xe đã chui vào gầm một xe tải lớn, hộp sọ bị bật tung, chết ngay tại chỗ, trong khi người ngồi ghế phụ lại bình an vô sự. Vợ của Dương Xuân Duyệt không thể chấp nhận sự thật thảm khốc này, đã khóc suốt hơn một tháng: “Chúng tôi đã thiếu đức gì mà xảy ra chuyện bi thảm như vậy!”

Là một người mẹ, nỗi đau và tuyệt vọng vì mất con khiến người ta phải xúc động. Nhưng logic nhân quả lại lạnh lùng như sắt thép. Đường như trời cao cũng đang chất vấn bà: khi Dương Xuân

Chữ trên ảnh: Cùng chung tay giúp đỡ chấm dứt nạn mổ cướp nội tạng của chính quyền ĐCSTQ ĐCSTQ tày ý bức hại những người tu luyện Pháp Luân Công, mổ lấy nội tạng của họ để trục lợi. Tội ác như vậy đã kéo dài 27 năm, chúng ta đã từng làm gì để ngăn chặn thảm họa này chưa?

Duyệt tích cực tham gia bức hại Pháp Luân Công, bức hại đến chết hàng chục học viên, tạo ra hàng trăm vụ án oan, khiến hàng trăm người bị kết án phi pháp, hàng nghìn lượt người bị cưỡng bức lao động, giam giữ, lúc đó bà đang làm gì? Bà đã từng nhắc nhở chưa? Đã từng khuyên can chưa? Đã từng ngăn cản chưa? Sự thờ ơ và im lặng trước việc giết người chính là đang tiếp tay cho tội ác, tạo thành cộng nghiệp.

Chúng ta thường cho rằng, chỉ cần không trực tiếp tham gia làm điều ác thì bản thân mình là trong sạch. Chúng ta thường cho rằng, chỉ cần không chủ động lan truyền lời dối trá thì mình là trung thực. Chúng ta thường cho rằng, chỉ cần có đủ nhiều người phạm cùng một tội thì “pháp bất trách chúng” (pháp luật không đưng đến số đông), bản thân không cần phải gánh chịu hậu quả của việc làm ác. Nhưng thực tế, thờ ơ trước sự ngang ngược của kẻ xấu chính

là đang cung cấp mảnh đất nuôi dưỡng cho cái ác; đứng dưng trước những lời dối trá thối trời xanh chính là đang buông lỏng cho độc tố lan rộng.

Bài học cảnh tỉnh từ những bi kịch lặp lại

Vài chục năm trước, nỗi khổ của hàng triệu người Do Thái đã kéo dài suốt 12 năm (1933–1945) do sự im lặng của toàn thế giới; còn ngày nay, trước những lời dối trá nhằm kích động thù hận như “Vụ tự thiêu ở Thiên An Môn”, trước những hành vi tàn bạo đến mức khó tưởng tượng như việc mổ cướp nội tạng sống, sự thờ ơ của nhiều người Trung Quốc đã khiến tai họa này kéo dài 27 năm (1999–2026). Những người im lặng đứng ngoài ấy đang tưởng rằng mình nhiều nhất chỉ là kẻ bàng quan, không có công cũng chẳng có tội, nhưng không biết rằng khi cơn đại hồng thủy ập đến, chỉ có người thiện lương được Thượng đế thừa

nhận như Noah mới có may mắn dẫn dắt cả gia đình bình an bước ra khỏi con thuyền sau trận đại hồng thủy.

Mặt trời sáng rực, đất trời quang đãng. Chính nghĩa sở dĩ có thể tồn tại mãi, là vì luôn có một số ít người dám lên tiếng giữa bóng tối ngột ngạt. Nếu như năm xưa, vợ của viên chỉ huy Đức Quốc Xã, hoặc vợ của Dương Xuân Duyệt, có thể dùng sự dịu dàng nữ tính và cảm quan chính nghĩa của người phụ nữ để hết sức khuyên can chống buông bỏ đồ đao, liệu kết cục có khác đi không? Nếu họ không chọn im lặng, con cái của họ có lẽ đến nay vẫn còn được ở bên cha mẹ. Đáng tiếc, nước mắt không thể đảo ngược thời gian, khóc than cũng không thể đổi lại sinh mệnh đã mất.

Người tốt thực sự sẽ không giữ im lặng trước tội ác. Bởi vì chúng ta biết rằng, cái giá của sự im lặng là bị cái ác cuốn theo, cuối cùng bị nó nuốt chửng.

Nếu bạn yêu chồng mình, khi anh ấy ức hiếp người vô tội, xin đừng giữ im lặng, hãy khuyên can anh ấy buông bỏ đồ đao, đó là sự cứu rỗi đối với linh hồn của anh ấy. Nếu bạn yêu con cái mình, khi thấy con của người khác bị tổn hại, xin đừng giữ im lặng, hãy dành cho họ sự bảo vệ trong khả năng của mình. Bởi vì bảo vệ con cái của người khác, về bản chất chính là đang bảo vệ con cái của chính bạn.

Xin hãy ghi nhớ: mỗi một lần im lặng trước tội ác đều đang âm thầm tiêu hao sự bình an của tương lai. Đừng để sự im lặng của bạn trở thành nguyên nhân của tai họa, càng đừng để nó trở thành bi kịch đau đớn như mất đi đứa con yêu quý khó có thể gánh chịu.

Hà Lan: Các học viên tổ chức sự kiện trước Hạ viện tại The Hague

■ Bài viết của học viên Pháp Luân Đại Pháp tại Hà Lan

Các học viên đã tổ chức một sự kiện trước Hạ viện tại The Hague (Den Haag) từ ngày 7 – 9 tháng 4 năm 2026. Họ đã nói chuyện với các quan chức chính phủ Hà Lan mới nhậm chức và các Hạ nghị sỹ để kể cho họ nghe về cuộc bức hại của Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ) đối với Pháp Luân Đại Pháp. Họ cũng kêu gọi chính phủ Hà Lan hỗ trợ các học viên và giúp chấm dứt cuộc bức hại này.

Các học viên đã giảng biểu ngữ dọc theo phía Nam đường Prinses Irenepad, và phía Bắc đường Bezuidenhoutseweg gần địa điểm tạm thời của Hạ viện. Các biểu ngữ ghi: “26 năm Pháp Luân Công phản bức hại”, “Chấm dứt nạn thu hoạch nội tạng và sát hại các học viên Pháp Luân Công”, “Pháp Luân Đại Pháp đã hồng truyền tới hơn 100 quốc gia, mang lại lợi

Các học viên đã tổ chức một sự kiện trước Hạ viện ở The Hague, từ ngày 7 – 9 tháng 4 năm 2026. (Ảnh: minghui.org)

ích cả về tâm lẫn thân cho hàng trăm triệu người,” và “Thế giới cần Chân-Thiện-Nhẫn.”

Các học viên đã trình diễn các bài công pháp của Pháp Luân Đại Pháp trong tiếng nhạc êm dịu. Họ cũng phát tặng các tờ thông tin và trò chuyện với người qua đường. Một số công chức làm việc tại Hạ viện đã bày tỏ sự ủng hộ và khích

lệ các học viên.

Bốn trợ lý nghị sỹ trẻ tuổi đã chăm chú lắng nghe các học viên và nhận các bản báo cáo điều tra của Tổ chức Các Bác sĩ Chống Cưỡng bức Thu hoạch Nội tạng (DAFOH), trong đó phơi bày hành vi cưỡng bức thu hoạch nội tạng quy mô lớn của ĐCSTQ do nhà nước hậu thuẫn, mà các học viên

Pháp Luân Đại Pháp là những nạn nhân chính.

Một trợ lý cho hay anh sống ở Utrecht và thường thấy các học viên tổ chức các sự kiện trước nhà ga xe lửa trung tâm. Anh cũng đã biết đến những vi phạm nhân quyền của Trung Quốc. Họ nói rằng họ sẽ gửi báo cáo này cho các Hạ nghị sỹ và các nhóm liên quan để giúp chấm dứt cuộc bức hại.

Một Hạ nghị sỹ đã nhận tờ thông tin và thư thỉnh nguyện từ người học viên. Ông nói: “Tôi biết về cuộc bức hại Pháp Luân Công và nó đã xảy ra trong nhiều năm. Điều này thật tồi tệ. Tôi sẽ đọc những tài liệu này.”

Một Hạ nghị sỹ khác đã bày tỏ sự ủng hộ và khen ngợi đối với sự kiện của các học viên, đồng thời khích lệ họ tiếp tục những nỗ lực của mình.

Mọi người lên tiếng ủng hộ những nỗ lực của các học viên

Sáng ngày 7 tháng 4, nhiều nhóm khác cũng tiến hành biểu tình và cảnh sát đã có mặt ở đó để duy trì trật tự. Một sĩ quan nói với các học viên rằng anh thường thấy họ ở trung tâm thành phố The Hague, đồng thời khen ngợi cách thức kháng nghị ôn hòa của họ.

Một số luật sư và những người tham gia các cuộc biểu tình khác đã trò chuyện với các học viên. Một người biểu tình nói: “Tất cả chúng ta nên phối hợp với nhau để phản đối các chế độ tàn ác.”

Một người đàn ông sống tại Arnhem đã nhận tờ thông tin và hỏi một học viên xem liệu anh có thể làm gì để giúp đỡ. Người học viên đó bảo anh hãy ký đơn kiến nghị kêu gọi chấm dứt nạn cưỡng bức thu hoạch nội tạng của ĐCSTQ. Anh liền ký ngay lập tức và chúc các học viên thành công.

Nhiều sinh viên đến thăm Hạ viện đã nhận tờ thông tin và ký vào đơn kiến nghị.

Nhân dịp tiết Thanh Minh nói về thanh minh

■ Bài viết của Hoài Viễn

Tiết Thanh Minh là ngày quan trọng để người Hoa tảo mộ tế tổ. Trong văn hóa truyền thống Trung Hoa, việc tế tự kính Thần có lịch sử từ lâu đời. Việc tế tổ vào dịp Thanh Minh bắt đầu từ thời nhà Chu, đến thời Đường thì tiết Thanh Minh trở thành ngày lễ chính thức. Từ đó truyền thống tảo mộ vào tiết Thanh Minh để nhớ về tổ tiên nguồn cội vẫn luôn được giữ gìn lưu truyền cho đến ngày nay.

Tiết Thanh Minh là một trong 24 tiết khí của Trung Quốc. Hàng năm vào khoảng ngày 5 tháng Tư dương lịch, khi mặt trời đạt đến 15 độ hoàng kinh, tức là ngày thứ 15 sau “Xuân phân”, chính là tiết khí Thanh Minh. Trong các ghi chép thiên văn cổ đại, nó chỉ việc sao Bắc Đẩu chỉ vào chòm sao Ất của Nhị thập bát tú (28 chòm sao). Trong cuốn “Hoài Nam Tử - Thiên Văn Huấn” có viết: “Mười lăm ngày sau tiết Xuân phân, sao Bắc Đẩu chỉ phương Ất, thì tiết Thanh Minh đến.” Theo cuốn “Tuế Thời Bách Vần” viết rằng: “Lúc này vạn vật sinh trưởng, đều thanh khiết và trong lành. Cho nên gọi là Thanh Minh.” Vì vậy, từ xưa đến nay “Thanh Minh” thường được dùng để chỉ cảnh tượng quốc thái dân an, lòng người hòa hợp, đức hạnh tốt đẹp.

Nguồn gốc của Tiết Thanh Minh

Tiết Thanh Minh ban đầu được lập ra để tưởng niệm Giới Tử Thôi, người nước Tấn trong thời Xuân Thu Chiến Quốc. Trong thời gian công tử Trùng Nhĩ của nước Tấn lưu vong, Giới Tử Thôi đã tự cắt thịt trên người mình nấu lên dâng cho công tử ăn đỡ đói, mười chín năm phiêu bạt, trải qua muôn vàn gian khổ, chỉ vì để nước Tấn có một vị quân chủ liêm khiết, sáng suốt. Khi công tử Trùng Nhĩ lên ngôi trở thành Tấn Văn Công, Giới Tử Thôi không cầu phong thưởng mà từ biệt về quê, chỉ mong rằng Quân vương “chuyên cần chính sự, trong sạch liêm khiết, anh minh, giữ gìn liêm khiết và anh

Chữ trên hình: Thanh Minh. Chữ trên điều: Phúc. (Ảnh: minghui.org)

minh ấy mãi”. Giới Tử Thôi cùng mẹ ôm cây liễu chịu chết trong hỏa hoạn, chỉ để bảo vệ khí tiết thanh chính của mình.

Người dân vì tưởng niệm ông mà cấm lửa một tháng (về sau đổi thành cấm lửa ba ngày), chỉ ăn đồ ăn nguội, và nướm nượp đến mộ của Giới Tử Thôi ở núi Miên để tảo cúng tế, từ đó hình thành nên Tết Hàn Thực.

Cho đến thời Đường, Tết Hàn Thực là ngày cúng tế tổ tiên, còn Tiết Thanh Minh chỉ là một trong 24 tiết khí. Do hai ngày này chỉ cách nhau một ngày, nên vào năm Khai Nguyên thứ 20 (năm 732), vua Đường Huyền Tông đã hạ chiếu cho phép ngày tết Hàn Thực và ngày tiết Thanh Minh hợp làm một, đưa việc thăm viếng mộ và tảo mộ vào trong “Ngũ Lễ”. Điều này khiến việc tảo mộ trong ngày Thanh Minh trở thành phong tục lễ nghi chính của việc tế tự tổ tiên, đánh dấu việc Tiết Thanh Minh được quốc gia pháp định hóa.

Thời Đường, thời Tống, vào mỗi dịp Thanh Minh, các đại thần trong triều đều phải về quê nhà để tế tổ, còn bình dân bách tính cũng đều phải tế bái tổ tiên vào ngày lễ này. Đến thời Minh, hình thức tế tự trong Tiết Thanh Minh càng thêm long trọng. Hoàng thân quốc thích phải mặc lễ phục chính tể đến mộ tổ tiên cử hành nghi thức tế lễ. Cho đến thời Thanh, tế tự Thanh Minh vẫn giữ được các nghi thức truyền thống.

Thận chung truy viễn, dân đức quy hậu

Vì sao người xưa lại coi trọng lễ tế tổ tiên như vậy? Tảo mộ Thanh Minh thể hiện sự coi trọng đối với luân thường đạo lý. “Nhân nghĩa” và “Hiếu đễ” là cốt lõi trong đạo đức truyền thống của dân tộc Trung Hoa, thông qua tế lễ và tưởng nhớ, sẽ nuôi dưỡng tấm lòng biết ơn của hậu thế đối với tổ tiên.

Khổng Tử nói: “Thận chung truy viễn, dân đức quy hậu hỷ” (Kính cẩn làm tang lễ, thành kính thờ cúng tổ tiên, thì đạo đức người dân sẽ trở nên thuần hậu). Chính là thành kính tưởng nhớ những bậc tiền nhân đã khuất, thì phong tục đạo đức của người dân sẽ trở nên thuần hậu.

Trong “Sử Ký”, Tư Mã Thiên nói: “Thiên địa giả, sinh chi bản dã. Tiên tổ giả, loại chi bản dã.” (Trời đất là cái gốc của mọi sự sống. Tổ tiên là cái gốc của giống loài). Từ xưa đến nay kính Trời, thờ cúng tổ tiên thực chất là nhắc nhở con người: Kính Trời là gốc của con người, phải kính thờ Thượng Thiên, vì Thượng Thiên đã sáng tạo ra thế giới, sáng tạo ra con người; tế tổ là nguồn của con người, không được quên tổ tiên, làm người phải biết gốc biết nguồn, thì mới có thể sinh sôi không ngừng.

Đảng Cộng sản Trung Quốc phá hủy mộ Khổng Tử và

lăng Hoàng Đế

Từ năm 1949, sau khi Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ) nắm quyền, lấy danh nghĩa “đánh thổ hào, chia ruộng đất”, đã cưỡng chế thi hành phá vỡ trật tự truyền thống được duy trì hơn hai nghìn năm, điên cuồng phát động một loạt các phong trào như Tam phản, Ngũ phản, Cải cách ruộng đất, Phản hữu, Cách mạng Văn hóa, v.v. Trong tư tưởng vô Thần “đấu với Trời, đấu với Đất, đấu với người”, dần dần cắt đứt văn hóa truyền thống Trung Hoa.

Sau khi cuộc Cách mạng Văn hóa bùng nổ năm 1966, việc phá bỏ tư tưởng cũ, văn hóa cũ, phong tục cũ, tập quán cũ bắt đầu lan rộng từ Bắc Kinh ra cả nước, và diễn biến trở thành đào mộ bởi mả, hủy xác đốt xương.

Khổng Tử là một trong những nhân vật đại biểu nổi tiếng nhất của văn hóa truyền thống Trung Quốc, được hậu thế tôn vinh là “Chí Thánh Tiên Sư”, “Đại Thành Chí Thánh Văn Tuyên Vương”, “Vạn thế sư biểu”, v.v

Ngày 29 tháng 11 năm 1966, các Hồng vệ binh tay cầm xẻng, cuốc và nông dân được điều động từ vùng lân cận lập thành đội phá mộ, mục tiêu là các khu mộ “ba đời trên, ba đời dưới” của gia tộc họ Khổng. “Ba đời trên” là chỉ ba thế hệ tổ tiên gồm Khổng Tử, Khổng Lý, Khổng Cấp; “ba đời dưới” là chỉ mộ của vị Diễn Thánh Công cuối cùng là Khổng Lệnh Di, và

mộ của cha, ông nội của ông được chôn cất trong Khổng Lâm. Ý đồ của họ là muốn phá hủy toàn bộ từ đầu chí cuối “Khổng Gia Điểm”.

Để đẩy nhanh tiến độ quật mộ, đội phá mộ còn sử dụng ngòi nổ và thuốc nổ. Mộ của Khổng Tử bị nổ tung, đất vàng bắn văng khắp nơi. Thi thể của Diễn Thánh Công Khổng Lệnh Di và thê thiếp, thi thể của cha Khổng Lệnh Di là Khổng Tường Kha cùng phu nhân cũng bị đào lên.

Sau đó, lăng Hoàng Đế, lăng Viêm Đế, lăng Thuấn Đế vốn được con cháu Trung Hoa kính ngưỡng mấy nghìn năm đều bị phá hủy toàn bộ. Sau phong trào “Phá Tứ Cự” của Cách mạng Văn hóa, văn minh Trung Hoa như cánh diều đứt dây, như cây không nước.

Lời kết

Trong quan niệm truyền thống Trung Quốc, sự tồn tại của mộ tổ tiên giúp liên kết tổ tiên đã khuất với những người đang sống lại với nhau. Mỗi dịp Thanh Minh, Đông Chí, người dân mang theo lễ vật đến mộ tổ tiên cúng bái. Việc tưởng nhớ tổ tiên giúp công đức thiện hạnh của tổ tiên thấm sâu vào lòng mỗi người, con cháu hậu thế từ đó quy phạm cuộc sống hiện tại của mình, đây chính là “thận chung truy viễn, dân đức quy hậu”.

“Thanh minh thời tiết vũ phân phân, lộ thượng hành nhân dục đoạn hồn.” (Tiết Thanh minh mưa rơi lất phất, người đi trên đường buồn nát lòng). Nếu muốn may mắn tránh khỏi thiên tai nhân họa do ĐCSTQ tạo ra, trước tiên chúng ta phải làm cho tư tưởng của bản thân mình trở nên thanh minh, trong sáng.

Hiện nay, đã có hơn 450 triệu người thoát xuất khỏi các tổ chức đảng, đoàn, đội của ĐCSTQ mà họ đã từng gia nhập. Loại tư tưởng thanh minh, sáng suốt, suy nghĩ độc lập này của họ, không chỉ giúp họ có được sự bảo hộ của Thần Phật, mà còn trợ giúp gia đình họ bước vào sự phát triển tốt đẹp, an lành.

Câu chuyện đằng sau hai câu đối tại miếu Dược Vương

■ Bài viết của Lý Hưng

Miếu Dược Vương nằm trên núi Dược Vương tại huyện Diệu, tỉnh Thiểm tây, Trung Quốc được xây dựng để tưởng niệm đại y học gia thời nhà Đường là Tôn Tư Mạc. Trong miếu Dược Vương có một câu đối như sau:

Được vật tổ hữu linh, khổ vô kỳ phương y tục bệnh

Vương hầu cao bất nhậm, độc thao nhân thuật cứu nhân nguy

Đại ý của cặp câu đối này là: Thuốc

là thứ vô cùng linh nghiệm, nhưng lại không có phương thuốc nào trị được hết các bệnh của thế gian. Dược Vương Tôn Tư Mạc từ chối chức vị quan cao, vương hầu, một lòng muốn dùng y thuật cao minh của mình để cứu người trong lúc nguy nan.

Tôn Tư Mạc sinh vào khoảng năm Khai Hoàng thứ nhất triều đại Tùy Văn Đế (năm 581 sau công nguyên), ông mất vào khoảng năm Vĩnh Thuần thứ nhất triều đại Đường Cao Tông (năm 682 sau công nguyên), thọ khoảng 101 tuổi. Ông cả đời sùng kính Phật và

Đạo, cần cù siêng năng học hỏi, khắc khổ chuyên tâm nghiên cứu kiến thức y dược, y thuật của ông vô cùng cao minh, đã cứu sống rất nhiều người. Nhờ y thuật cao minh, kiến thức uyên bác và là người sống chân thành, nên ông được người đời kính trọng và có uy tín vô cùng cao. Hoàng đế Tùy Văn Đế và các Hoàng đế Đường Thái Tông, Đường Cao Tông sau này đều đích thân hạ chiếu mời ông vào cung làm quan, nhưng ông kiên quyết từ chối, ông thích sống cuộc sống của người dân bình thường.

Trong suốt cuộc đời, Tôn Tư Mạc đã tích lũy được một lượng lớn các bài thuốc, vào khoảng năm ông 70 tuổi, ông đã biên soạn thành cuốn “Bị cấp thiên kim yếu phương”, hơn 20 năm sau ông lại viết cuốn “Thiên kim dược phương”.

Tôn Tư Mạc được người đời vô cùng sùng kính, tặng cho ông những danh hiệu tào nhâ như: Tôn Chân Nhân, Dược Vương và xây dựng miếu Dược Vương để tưởng nhớ ông.

Ảnh đại y học gia Tôn Tư Mạc triều đại nhà Đường. (Ảnh sở hữu công cộng)

So sánh câu chuyện con tàu Noah và Sư tử đá mắt đỏ

■ Bài viết của Thiên Viên

Truyền thuyết về Con tàu Noah là một câu chuyện có cả trong Do Thái giáo và Cơ Đốc giáo. Câu chuyện lần đầu tiên xuất hiện trong sách Sáng Thế Ký của Kinh Thánh. Bối cảnh câu chuyện là Đức Chúa Trời thấy tội lỗi của nhân loại lan tràn khắp nơi, và quyết định hủy diệt thế giới bằng một trận đại hồng thủy, chỉ để lại một người công chính duy nhất: Noah, và gia đình ông. Đức Chúa Trời đã chỉ thị cho Noah đóng một con tàu khổng lồ, để ông có thể đưa gia đình và từng cặp động vật lên tàu nhằm xây dựng lại cuộc sống sau trận đại hồng thủy.

Trong câu chuyện, Noah và gia đình ông đã tuân theo chỉ dẫn của Chúa và, bất chấp sự chế giễu và nhạo báng của người khác, đã hoàn thành việc đóng con tàu như Chúa đã truyền lệnh. Khi trận đại hồng thủy ập đến, tất cả mọi sinh vật đều bị nhấn chìm, nhưng con tàu vẫn nổi trên mặt nước, bảo vệ Noah, gia đình ông và các loài vật. Trận lụt kéo dài 40 ngày 40 đêm, cho đến khi mực nước dần rút xuống và con tàu dừng lại trên núi Ararat. Noah và gia đình ông bước ra khỏi con tàu và bắt đầu sinh sôi nảy nở, cả người và động vật.

Câu chuyện về “Sư tử đá mắt đỏ” bắt nguồn từ văn hóa truyền thống Trung Quốc. Trong một ngôi làng nơi người dân trở nên độc ác, Thiên ý đã quyết định hủy diệt ngôi làng. Một vị Bồ Tát, muốn cho mọi người một cơ hội, đã hóa thân thành người ăn xin

(Ảnh: minghui.org)

và đi từ nhà này sang nhà khác để xin ăn. Tuy nhiên, không ai cho bà một bữa ăn, cũng không ai bố thí cho bà. Ngài đến cổng làng và thấy một bà lão đang dâng hương cho Đức Phật, nên ngài đến gần để xin ăn. Bà lão khó nhọc nói: “Tôi chỉ còn lại một bát cơm này. Tôi sẽ cho bà một nửa; tôi cần giữ lại nửa kia để cúng dường Đức Phật.” Thấy lòng thành kính của bà lão, vị Bồ Tát, sau khi xin ăn, đã chỉ vào một cặp sư tử đá ở cổng làng và nói: “Khi bà thấy mắt của những con sư tử này chuyển sang màu đỏ, thì một trận lụt lớn sắp đến. Bà nên chạy lên núi ngay lập tức.” Bà lão lập tức kể lại tin này cho dân làng, nhưng không ai tin bà. Họ thậm chí còn chế giễu bà, nói: “Làm sao mắt của sư tử đá có thể chuyển

sang màu đỏ được?” Bất chấp sự chế giễu của họ, bà lão vẫn tiếp tục cầu xin dân làng tin tưởng mình.

Một ngày nọ, vài đứa trẻ xấu du thủ du thực trong làng muốn chơi khăm bà lão, nên chúng đã nhuộm đỏ mắt con sư tử đá. Khi bà lão thấy mắt sư tử đỏ rồi, bà hoảng hốt hét lên với dân làng: “Chạy đi! Lũ lụt sắp đến rồi!” Dân làng cười nghiêng ngả. Bà lão cứ hét lên, nhưng không ai nghe bà, nên bà không còn cách nào khác, đành phải chạy lên núi một mình.

Quả thật là lũ lụt đã xảy ra! Bà lão vừa chạy vừa ngoái nhìn, thấy nước dâng lên nhanh chóng. Chỉ trong chớp mắt, cả ngôi làng đã bị nhấn chìm, và cũng không còn nghe thấy tiếng cười cuồng dại của những người dân làng nữa.

Nói một cách đơn giản, bà lão trong câu chuyện là người thành tâm tín Phật. Bồ Tát nói với bà rằng khi mắt sư tử chuyển sang màu đỏ, điều đó có nghĩa là một trận lụt sắp xảy ra, và bà nên chạy lên núi. Khi mắt sư tử chuyển sang màu đỏ, bà bảo mọi người chạy, nhưng không ai tin bà. Chỉ có bà lão tự mình chạy lên núi và thoát khỏi trận lụt kinh hoàng.

So sánh văn hóa phương Đông và phương Tây, chúng ta thấy cả hai câu chuyện đều xoay quanh việc thử thách đức tin, sự bảo hộ và cứu rỗi của Thần. Trong câu chuyện về Con tàu của Noah, con tàu là cách Chúa cứu rỗi những người tốt duy nhất còn sống sót (gia đình Noah), và quá trình đóng tàu là một thử thách đức tin

của họ. Trong câu chuyện về con sư tử mắt đỏ, đôi mắt của sư tử chuyển sang màu đỏ nghĩa là cho trận lụt sắp tới, một giao ước giữa Trời và người tốt duy nhất còn lại trong làng (bà lão), và “chạy lên núi” chính là phương tiện cứu rỗi. Trong cả hai câu chuyện, các thế lực siêu nhiên đóng vai trò quyết định. Cả hai câu chuyện đều liên quan đến một thảm họa kinh hoàng—Trận Đại hồng thủy. Chỉ sau trận Đại hồng thủy, một sự khởi đầu mới mới có thể xảy ra.

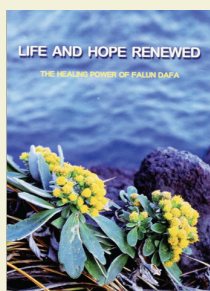
Sự khác biệt chính nằm ở chỗ, câu chuyện về Con tàu Noah bắt nguồn từ văn hóa phương Tây, đặc biệt là Do Thái giáo và Kitô giáo, nhấn mạnh sự phán xét của Chúa đối với nhân loại. Mặt khác, con sư tử đá mắt đỏ tượng trưng cho lòng thương xót của Thần Phật dành cho người thiện và sự bỏ rơi kẻ ác, nhưng nó thiếu một bối cảnh tôn giáo trực tiếp.

Chúng ta đã từng cân nhắc điều này chưa? Bất kể chúng ta thuộc hệ thống tín ngưỡng nào, khi một thảm họa như trận Đại hồng thủy xảy ra, nhân loại không thể chống chọi được nếu không có sự bảo vệ của những thế lực phi thường. Và thế lực phi thường này, dù bạn gọi đó là Thượng đế, Phật, Bồ Tát, Thiên Chúa hay Đấng Tạo Hóa, đều đòi hỏi bạn phải có một tấm lòng kính trọng đối với Ngài, và giữ lòng tốt trong những lúc bình thường. Chỉ khi đó, khi đối mặt với thời khắc sinh tử, “Thiên uy” mới coi bạn là “một sinh mệnh đáng được bảo vệ” và ra tay cứu giúp.

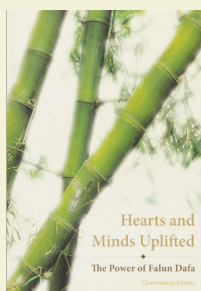

Tài Liệu Minh Huệ

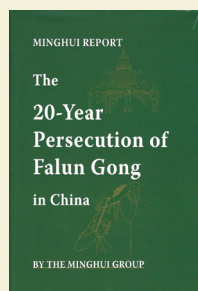
Để biết thêm thông tin, vui lòng tìm đọc thêm các Tài liệu Minh Huệ dưới đây

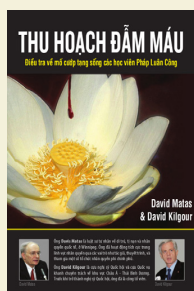
Cuộc sống và hy vọng đã quay trở lại

Đạo đức và tâm tính đã được đề cao trở lại

Báo cáo Nhân quyền Cập nhật về Cuộc bức hại Pháp Luân Công

Thu hoạch đàm máu

Tập Chí Minh Huệ Việt Ngữ - Số 1

BỘ TRUYỆN TRANH THIẾU NHI

Tập hợp các câu truyện ngắn về các em nhỏ đã trở nên khỏe mạnh, chăm ngoan hơn nhờ chiếu theo tiêu chuẩn Chân-Thiện-Nhẫn của Pháp Luân Đại Pháp.

